

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

79.

Ceļš uz Brālību ir kalnu ceļš. Kā kalni redzami jau iztālēm, tā arī Brālība. Skolotājs nevar uzstāt tur, kur acis īsredzīgas. Pat dodoties augšup, zūd virsotņu kontūras. Tās tuvumā nav iespējams noteikt augstumu. Tāpat arī ceļā uz Brālību ir daudz takas pagriezienu. Jāpieradinās pie domām, ka sasniegšana ir sarežģīta. Jāiemīl visi šķēršļi, jo ceļa akmeņi ir vienīgi augšupejas pakāpes. Jau sen sacīts, ka pa gludu akmeni nevar uzkāpt.

80.

Stiprināsim mūsu sarunu biedrus visām kādībām, kas nepieciešamas ceļā uz Brālību. Nepietiek, ja piemīt tikai dažas kādības, jāiepazīst to pilnīgs apvienojums. Kādību simfonija līdzinās sfēru simfonijai! Ja viena kādība attīstīsies daļi, bet citas atpaliks, tad radīsies satriecoša disonanse. Disonanse spēj novājināt, vai īgni satraukt vai pat satriekt. Kādību līdzsvars iegūstams apziņu spēcīgi sasprindzinot. Garam jārūpējas, lai sapulcinātu savu ganāmpulku, tāpat arī cilvēkam jāizārstē sasirgusi kādība. Cilvēks pats ļoti labi zina, kura kādība cieš. Dzīve dod vienam iespēju pārbaudīt jebkuru kādību. Ikdienas dzīvē var likt lietā ikvienu kādību. Ja cilvēks sāks apgalvot, ka viņam nav iespējas likt lietā savas labākās īpašības, viņš pierādīs savu trulumu. Turpretim, ja cilvēks priecājas par gadījumu likt lietā savas kādības, viņš pierāda apziņas paplašināšanos. Vēlāk pienāks arī nākošā prieka pakāpe – proti – par kādību simfonijas daiļumu.

81.

Eksperimenti ar psihisko enerģiju pierādīs, cik ļoti šāda simfonija paplašina svētdevīgo apli. Ar pieredzi bagātie novērotāji viegli izpratīs kādību un psihiskās enerģijas mijattiecības, bet neprašām šāds salīdzinājums būs neizprotams.

Tālajam ceļam uzkrāsim pēc iespējas vairāk kādību. Lai ikviena no tām būtu augstākas pakāpes.

82.

Domātāja svētlaieme vai domātāja mokas? Parasti pieņemts attēlot domātāju mokās, bet ja tam jautātu, vai viņš vēlētos atbrīvoties no šādām mokām, katrs domātājs atbildētu noliedzoši. Apziņas dziļumos viņš pārdzīvo lielu svētlaiemi, jo domāšanas process jau ir augstākā bauda. Cilvēkam ir vienīgi divas baudas – domāšana un daiļuma ekstāze. Šīs divas izpausmes apstiprina ceļu uz Ugunīgo Pasauli. Tikai ar to palīdzību cilvēks spēj pacelties augstākajās sfērās. Ikviena Augstākā Svētsaruna jau ietver abus šos pamatus. Tālab ir aplami runāt par domātāja vai radītāja mokām. Tie nemokās, bet priecājas. Bet cilvēki tik savdabīgi izprot prieku! Dažiem prieks ir bezdomu un bezdarba stāvoklis.

Ceļš uz Brālību ir domāšanā un darbā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

83.

Viss ir iespējams, vienīgi bezdrosmība var čukstēt par neiespēju. Katrs zinātnes solis nevis ierobežo, bet dod jaunu iespēju. Ja kaut kas liksies neiespējams no zemes viedokļa, tad tas pats ir pilnīgi realizējams, liekot lietā smalkās enerģijas. Cilvēka seja mainās no gaismas avota. Apgaismojums spēj pārmainīt vaibstus līdz nepazīšanai un radīt nebijušu izteiksmi. Bet cik daudz ir dažādas iedarbības staru un strāvu, kas spēj pārveidot esamību!

Vai nav uzmundrinoši izprast, ka viss ir iespējams?

84.

Dusošā gudrība, tā saucas daudzu mūžu novērojumu noslēpums, kas uzkrājies apziņas dziļēs. Varētu izdarīt apbrīnojamus eksperimentus, atklājot, kad cilvēks smel no savas zināšanu krātuves. Var salīdzināt ar atavismu, kas izpaužas pēc vairākām paaudzēm. Tā izpaužas dzimtas iedzimtība. Bet garīgajos ceļojumos cilvēks uzkrāj savu nastu un glabā to savā apziņā. Ir pamācoši, kā jau bērns gados izpaužas zināšanas un tieksmes, kam cēlonis nav meklējams nekur citur, kā vien agrāko mūžu uzkrājumos. Tālab vēl jo vairāk jānovēro šādas patstāvīgas tieksmes, tās var atklāt spējas, kuras vēlāk var izkropļot nejēdzīga audzināšana. Dusošā gudrība atzīmēta jau sirmajā senatnē, kad garīgās iemiesošanās jautājumi tika izprasti saprātīgi. Intelektu kustība visu zaudējusi un padarījusi grūtāku. Cilvēka apslēpto spēku attīstību.

85.

Dižā Kalpošana visur izsauc daudzus pārpratumus. Cilvēki parasti to iedomājas kā kaut ko nenasniedzamu. Tie cer, ka atbildība par šādu kalpošanu ies tiem secen. Bet atcerēsimies dažus pagātnes dižos Kalpotājus. Palūkosimies, vai Tie bijuši nepieejami pārcilvēki? Pitagors un Platons, un Bēme, un Paracelzs, un Tomass Vogāns bija cilvēki, kas nesa savus gaismekļus brāļu vidū, pašā dzīvē zem neizpratnes un zaimojumu krusas. Ikviens tiem varēja tuvoties, bet tikai nedaudzi prata aiz zemes sejas saskatīt pārzemes spožumu. Varētu minēt daudzus austrumu un rietumu, ziemeļu un dienvidu cildenos Kalpotājus. Var lasīt viņu dzīves aprakstus, bet vienmēr mēs nojautīsim, ka pārzemes mirdzums izpaužas tikai pēc gadsimtiem. Vajag mācīties no īstenības.

Nepieskaitīsim sevi Platona pēlējiem un Konfūcija vajātājiem. Viņus vajāja tie pilsoņi, kurus ieskatīja par zemes rotu. Tā pasaule cēla roku pret dižajiem Kalpotājiem. Ticiet, ka Brālība, ko dibināja Pitagors, pilsētas sardzes acīs šķita bīstama. Paracelzs kļuva par izsmiekla un nelabvēlības objektu. Toman Vogāns dzīvoja kā izstumtais, un maz bija to, kas gribēja ar viņu sastapties – tā izpaudās tumsas likumi. Bīstamo Dižo Kalpošanu ļoti uzmana. Pagātnes piemērus attiecināsim uz visiem laikmetiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

86.

Tāpat cilvēki nevēlas novērot domāšanas procesu atkarībā no apkārtējo apstākļu izmaiņām. Šādi novērojumi var atklāt daudzas fiziskas iedarbības, bet līdz ar to arī parādīs, kādā mērā redzamo iedarbību vidū pastāvīgi sajūtamās arī neredzamās, bet visai spēcīgās.

Kas gatavojas brālīgam darbam, tam jāprot novērot sevi.

87.

Katram īstam darbiniekam dažreiz ir izjūta, it kā viss viņa darbs iegāztos bezdibeni, pie kam šis bezdibenis ir nepiepildāms. Tā darbinieka gars pārdzīvo visbīstamāko iepriekšējo lēmumu. Vājais nojauš bezdibeni un kļūst grūtsirdīgs, bet spēcīgais iepazīst bezrobežības pieskari. Vēl daudz novērojumu un mēģinājumu jāveic cilvēkam, iekams tas būs spējīgs līksmi lūkoties Bezrobežības vaigā. Zudīs nožēla par izgaisušajiem cilvēku vadītiem darbiem. Tie, pat visdižākie, izklīdīs Bezrobežībā. Zemes prāts neapjauš, kur var izpausties viņa uzkrātie dārgumi. Cilvēks bija gribējis nest labumu cilvēcei, bet darba augļu vietā viņa priekšā neizmērojams bezdibenis. Var nodrebēt pat izcils prāts, bet rūdītais, pieredzējušais darba kareivis skatīs savā priekšā nevis bezdibeni, bet bezrobežības starošanu.

Nepieciešama Brālība ar visu tās savstarpējo palīdzību. Kas gan, ja ne brālis, parādīs neiznīcināmā darba Gaismu? Izplatījumā aug ikviens darba asniņš. Radītais neizgaist, bet sēj ap sevi dalāmus neskaitāmus veidolus. Patiesi svētība Bezrobežības esamībā. To var piepildīt ar daiļiem veidoliem.

88.

Pastāv sensena krātuve par kuru esat dzirdējuši. Brālības saglabājusi nenovērtējamus visseno laiku pieminekļus. Ir cilvēki, kas redzējuši šīs daudzstāvu krātuves. Atdarinot Brālības pamatdarbus, cilvēki varētu apvienoties derīgās sadarbībās. Brālība nav mīts, un tās atdarināšana būtu arī noteikts celtniecības darbs. Nav noliegts atdarināt kaut ko augstu. Visās Mācībās ieteikts sevi pārbaudīt, salīdzinot ar vislabākajiem un grūtākajiem sasniegumiem. Izvirzot augstu uzdevumu, var sasniegt dižas sekas. Visas briesmas liksies kā smieklīgi rēgi.

89.

Psihiskā daba ir individuāla kā cilvēkos, tā arī dzīvniekos. Ir maldīgi to piedēvēt vienai rasei vai sugai. Dažās tautās novērojama tieksme uz psihiskām izpausmēm, bet šī īpašība vēl neizskaidro atsevišķo personību spēcīgās izpausmes; tas pats mēdz būt arī dzīvnieku pasaulē. Sacīs – varbūt tas liecina par kaut kādu likumu juceklību? Nepavisam, gluži otrādi, tas tikai pierāda, ka likumi pastāv pāri zemes saprašānai. Ir daudz jautājumu, kuri maldina tos, kas nespēj domāt pāri zemes spriešanai. Cilvēki pieraduši domāt par nejaušām tautu robežām, pieņemdami tās par kaut ko negrozāmu. Veselai tautai arī jādomā vienveidīgi; dzīvnieku sugai jābūt ar vienādām ierašām, bet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

pati dzīve iemāca saskatīt lietu daudzveidību. Cilvēks būs laimīgāks, kad tas atradīs psihiskās dabas likumu pavedienu.

90.

Daži pieraksti pārmainās, kas notiek viņu attieksmē pret apkārtējo. Šādas piezīmes ir derīgas, jo piespiež domāt par notiekošajām attīstības kustībām. Nebīsimies kļūdoties šādos novērojumos. Varbūt nejaušs noskaņojums patvaļīgi nokrāsojis novērojumu, bet arī caur sanesu krāsām tomēr var nojaust kustību. Tieši šāda kustība kā dzīvības simbols vadīs cilvēku.

91.

Novērojiet, un, ja iespējams, pierakstiet notikumu datumus. Vēlāk varēs izveidot ievērojamu mozaīku.

92.

Doma par palīdzību sevišķi derīga. Pats trūkcietējs un apspiestais domā par palīdzību citiem, - šāda pašreizējā ir varens pārbaudes akmens.